

си излѣе гнѣва връзь неодушевленны и невръднители прѣдмѣты.”

Прѣзь това врѣме Александръ V умрѣ, и *а-пелло-то* на Гуса быде испратено до наслѣдника му, Иоанна XXIII, който, споредъ свидѣтельство-то на сичкы онѣзи които го познавахъ, е былъ “чудовище на скъперничество, славолюбіе, жестокость, насиліе, неправдъ и най-ужасно плътоугодіе.” На млады-тѣ си години той былъ морскый разбойникъ; но отъ по-послѣ напустяжъ-този занаятъ и ставяжъ калугеринъ. Обыкновенно ся вѣрва че той е отровилъ прѣдшественника си — Александра V — за да бы могълъ да му земе той мѣсто-то. Скъперничество-то му е было безгранично. Той ограбилъ имоты-тѣ на разны мѣнастыри и гы присвоилъ за себе си, и много пѣти той е продавалъ въ едно и сѣщо-то врѣме на двѣ различни лица еднаж и сѣщъ еноріѣж. То бы было твърдѣ срамотно ако ся впуснемъ да раскрыемъ подробно лошавины-тѣ и мерзости-тѣ му. Лесно, обаче, можемъ да си въобразимъ гнусотіѣж-тѣ на пороцы-тѣ му и подлость-тѣ на характера му, когато видимъ че Констанцкый-тѣ Съборъ, който слѣдъ нѣколко години го свали отъ Папскыя прѣстолъ, единодушно рѣши да ся прѣмълчіжтъ около двадесять отъ седемдесять-тѣхъ обвиненія дадены срѣщу него, понеже съдържаніе-то на тѣзи двадесять обвиненія е было твърдѣ гнусно за да излѣзе на явѣ и твърдѣ безчестно за Папско-то Съдалище. Той е былъ